
Konstantynów Łódzki, st. 18, gm. loco, woj. łódzkie

Informator Archeologiczny : badania 32, 108-109

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

- osada kultury łużyckiej (wczesna epoka żelaza)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 16 do 28 lipca przez dr. hab. Sylwestra Czopka (Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez PSOZ i Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 600 m².

Z ogólnej liczby 1895 fragmentów ceramiki i 70 wytworów krzemiennych, jedynie niewielką część możemy przyporządkować okresowi paleolitu schyłkowego, mezolitu i neolitu. Wskazuje to na raczej epizodyczne zasiedlanie omawianego stanowiska w tym czasie. Dopiero ludność przypisywana szeroko rozumianej kulturze łużyckiej założyła tu trwałą osadę, choć funkcjonującą przez niezbyt długi czas. Właśnie z tą fazą osadnictwa łączyć należy 36 odkrytych obiektów. Były to niewiele różniące się między sobą owalne lub okrągłe jamy zapewne o przeznaczeniu gospodarczym i być może części obiektów mieszkalnych. Wypełniska zawierały znikomą ilość materiału zabytkowego. Pod tym względem wyróżniają się jedynie obiekty nr 11 i 35 skąd wydobyto odpowiednio 362 i 170 fragmentów ceramiki, co stanowi 65% zbioru z całego stanowiska.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”. Badania nie będą kontynuowane.

Klonówka, st. 7, gm. Starogard Gdański, woj. gdańskie, AZP 19-44/6 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KONARZEWO, st. 62, gm. Dopiewo, woj. poznańskie, AZP 53-26/222

- osada kultury łużyckiej (okres halszacki, fazy C-D)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 10 października do 23 listopada przez mgr. mgr. Tomasza Skorupkę, Ryszarda Pietrzaka (Centrum Badań Archeologicznych przy FUAM). Finansowane przez Agencję Budowy i Eksploatacji Autostrad. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 97 arów.

Podczas badań wykopaliskowych zarejestrowano łącznie 39 obiektów. W aspekcie przestrzennym odkryte obiekty posiadają charakter rozproszony, z wyjątkiem dwóch wyraźnych skupisk zlokalizowanych we wschodniej i zachodniej części stanowiska. Zarejestrowano 28 jam o charakterze gospodarczym, 2 paleniska, 1 półziemiankę, bruki kamienne o bliżej nieokreślonej funkcji oraz dołki posłupowe. Materiał pozyskany z obiektów ogranicza się wyłącznie do ułamków naczyń glinianych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Poznańskim Towarzystwie Prehistorycznym.

Badania nie będą kontynuowane.

KONSTANTYNÓW ŁÓDZKI, st. 18, gm. *loco*, woj. łódzkie

- osada kultury łużyckiej z wczesnej epoki żelaza
- cmentarzysko kultury pomorsko-podkloszowej ze schyłku okresu halszackiego i początków okresu lateńskiego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 3 do 14 sierpnia, przez mgr. Błażeja Muzolfa (Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 8,5 ara.

Kontynuacja prac ratowniczych rozpoczętych w 1996 roku. W trakcie prac pozyskano materiały z trzech grobów podkloszowych. W tym jeden cały podkloszowy z popielnicą, jeden silnie zgnieciony popielnicowy oraz trzeci z obstawą kamienną (skrzynkowy?) z kloszem i popielnicą. Oprócz grobów wyeksplorowano 90 obiektów w postaci jam, palenisk i dołków posłupowych z osady kultury łużyckiej. Pozyskano znaczną liczbę fragmentów ceramiki, kamienie żaren miechowych i rozcieracze. Odpadki krzemienne były reprezentowane nielicznie.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym i Etnograficznym w Łodzi.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Pracach i Materiałach Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi”.

Badania będą kontynuowane.

Koźniewice, st. 1, gm. Kamieńsk, woj. piotrkowskie, AZP 78-52/57- patrz: środkowa i późna epoka brązu

KOŹNIEWICE, st. 2, gm. Kamieńsk, woj. piotrkowskie, AZP 78-52/58

- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu (?)
- osada kultury łużyckiej lub/i pomorskiej z późnego okresu halsztackiego i początków okresu lateńskiego
- pochówek kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego (domniemany)
- pochówek szkieletowy bez wyposażenia (czasy historyczne lub wczesna epoka brązu)

Badania zabezpieczające, przeprowadzone w lipcu, przez mgr. mgr. Mirosława Szukałę i Jacka Ziętka („Archeograf” Paweł Zawilski). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Chronologia określona na podstawie ceramiki. Określenie funkcji i datowanie robocze.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum w Piotrkowie Trybunalskim.

Badania będą kontynuowane w wypadku zagrożenia stanowiska.

Kraczkowa, st. 1, gm. Łańcut, woj. rzeszowskie, AZP 103-78/1 - patrz: neolit

Kraków-Biezanów, st. 30, woj. krakowskie, AZO 103-57/41 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Kraków -Kurdwanów, st.12, gm. Kraków-Podgórze, woj. krakowskie, AZP 104-56/9 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Kraków -Stare Miasto, st. 1, gm. Kraków-Śródmieście, AZP 102-56/5 - patrz: wczesne średniowiecze

Kraków -Stare Miasto, st. 2, gm. Kraków-Śródmieście, woj. krakowskie, AZP 102-56/6 - patrz: wczesne średniowiecze

KRUPY, st. 1, gm. Michów, woj. lubelskie

- cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej (okres halsztacki C-D)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu przez mgr Walerię Misiewicz (Muzeum Lubelskie w Lublinie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 166,5 m².

Stanowisko zlokalizowane jest na niewielkim wzniesieniu obok kopalni piasku, która częściowo je zniszczyła. Na cmentarzysku wystąpiły dwa typy pochówków.

W zachodniej partii odkryto trzy groby o konstrukcji drewnianej. Tworzyły je duże skrzynie o wymiarach około 4 x 2,5 m, wykonane z grubych, spalonych bali. Przykrywały one przepalone